

Mestres a temps voluntari

La carta

L'opinió dels lectors

Publicat a <https://www.somgranollers.cat/opinio/39235/mestres-a-temps-voluntari-de-rella-granollers>

Seguir fent de mestres, després de jubilar-se, és una decisió guiada per la voluntat de donar part del nostre temps per regalar-lo als altres. És una manera de regalar temps fent voluntariat.

Però quin temps volem regalar? S'escau pensar-hi perquè sovint pensem que “no tenim temps” i perquè la noció i percepció del temps és diversa. El temps l'allarguem i escurcem en funció del que ens proposem.

Si intentem dir-ho en paraules dels antics grecs, que eren bons mestres, ja veiem que podem referir-nos a un temps que ells anomenaven Cronos i que és un temps per a la destrucció i un altre que denominaven Kairós, que és un temps per a la construcció.

La vida està feta dels dos tipus de temps: Cronos és el temps del rellotge, ens marca el ritme frenètic i desfà el que hi ha de persona singular en cadascú de nosaltres per convertir-nos en màquines de fer coses; és el temps del treball imposat; ens cansa, ens apressa, ens turmenta; és el temps que marca les hores, els minuts, els segons i sempre és precís, inflexible i inoportú. Kairós, en canvi, ens fa més humans, ens construeix de manera singular i ens permet la reflexió serena; és el temps de l'acció i l'ocupació (treball, si voleu) desitjada, triada; és un temps constructor, que ens dona vitalitat, energies i ens deixa temps per a gaudir del fer i de l'estar, sense pressa; és el temps imprecís, flexible i oportú.

Oportú és el temps que volem compartir, dedicar i regalar. Aquest és el temps del voluntariat.

Sovint l'excusa del temps serveix per deixar de fer accions que ens meravellen si les fan els nostres familiars, amics o coneguts i que nosaltres no “tenim temps” de fer. Tot és qüestió de prioritats i de saber trobar el moment oportú per provar de fer una acció nova o accions que hem fet durant anys de treball i que ara volem encarar amb una mirada nova, perquè ara ho podem fer amb un temps flexible.

Trobar el moment adient per dedicar-lo a allò que desitgem i fer el que hem triat i al ritme que volem és el que ens passa a les persones que signem aquest text. Hem decidit fer voluntariat educatiu perquè d'una manera o altra totes estem tocades per l'educació. L'una us pot dir que ho fa perquè “quan feia de mestra no podia donar tot el que els meus alumnes necessitaven, especialment els que tenien més dificultats, sempre hauria volgut dedicar-los més temps”; l'altra us dirà que vol “col·laborar amb els professionals perquè aquests puguin fer millor la seva feina”; una altra que és perquè “als 60 encara ens queda temps i capacitats per poder

ajudar i que cal trobar la manera, encara que no estigui regulat per les administracions”; alguna pot dir que “de mestra se n’és sempre, encara que t’hagis jubilat” i encara alguna us pot dir que ho fa perquè manté “la mateixa motivació que em va portar a ser mestra i vull seguir posant tots els meus esforços i el temps que pugui perquè el món sigui millor, més humanament vivible

Amb experiències i trajectòries diferents totes les persones que estem implicades en el Projecte de Voluntariat Educatiu de RELLA-Granollers hem fet de l’educació part inseparable de les nostres vides. La nostra és una forma més de fer voluntariat i només cal dedicar-hi un temps a la setmana, aquell que cadascú decideixi, perquè tot el que és voluntariat es fa perquè un vol, és un acte de la voluntat, ben lliure.

Fer voluntariat és prendre una opció ètica, personal, voluntària, sense esperar cap recompensa, ni cap retribució de cap mena. Fer voluntariat és un acte interessadament desinteressat. Desinteressat perquè la persona voluntària no ho fa per cap interès econòmic, ni de prestigi, ni per ostentar, ni tan sols per ser més ben considerada. Però alhora ho fa interessadament perquè sap que allò que ha decidit fer, aquest “regalar part del seu temps”, és una acció altruista de gran interès col·lectiu i sap també que ella en sortirà beneficiada perquè n’obtindrà una satisfacció personal impagable.

D’alguna manera les persones que es fan voluntàries es mantenen en una mena de filosofia típicament jove, la del *Carpe diem & Just do it* “viu el moment & senzillament fes-ho”. Però si bé aquesta actitud pot portar implícita una manera de fer pròpia de l’individualisme, en el cas del voluntariat, la persona que fa l’acció només obté benefici “en” i “de” la relació amb l’altre, perquè l’acció és altruista. Per dir-ho en clau de temps: les persones voluntàries regalen un bé preuat, el seu temps. N’obtenen la satisfacció de saber-se útils a altres persones i a la comunitat sencera.

Equip RELLA Granollers

Voluntariat educatiu

